

55 ГОДИНИ=с пулса на времето!

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ
ПО ТРАНСПОРТ И ЛЕКА ПРОМИШЛЕНОСТ

1964-2019

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ

55 години – с пулса на времето!

Райна Борисова
Директор на ПГТрЛП
гр. Омуртаг

Днес е нашият ден!

Ден на учители, ученици и родители, на всички, за които стремежът към знание е състояние и потребност на духа.

Това е Ден на почит и признателност към онези ентузиастаи, поставили началото, вградили в темелите на 55-годишното ни училище мечти и надежди.

В днешния ден правим равностметка на постигнатото. С ясното съзнание, че светът, в който живеем, се нуждае от идеи, от хора със знания и разум, от споделяне на общочовешки ценности. Ние, учителите на ПГТрЛП гр. Омуртаг, подчиняваме работата си на максимата, че когато даваш някому всичко от себе си, винаги получаваш повече от това, което даваш. Не щадяхме

труда си, не се огъвахме пред трудностите /а такива имаше/, не търсехме виновни. През всичките тези години създавахме и отстоявахме еталоните на висок професионализъм. Бяхме в помощ на учениците, искащи да се докоснат до безкрайното поле на знанието. И те, нашите гимназисти, всеки ден прибавяха по нещо ново към наученото, ставаха по-знаещи и можещи, духовно по-богати. Членовете на педагогическия колектив са взели десетки изпити, за да придобият учителска правоспособност, но един изпит е особено важен – успехът на възпитаниците на ПГТрЛП гр. Омуртаг. Уважаеми колеги, ученици, приятели на ПГТрЛП гр. Омуртаг, съграждани, за мен е чест и привилегия да ви поздравя с Юбилея.

Докато училището е мостът, по който поколение след поколение минава нашата Родина-България ще я има!

Честит празник!

Бъдещето на ПГТ рЛП-Омуртаг

Начало: 1964г.

Със заповед №287 от 15.09.1964 година на Министъра на транспорта и съобщенията се открива Професионално-техническо училище в град Омуртаг за подготовка на кадри за АРЗ „Арсо Овчаров” с три паралелки. Година по-късно то е преименувано в Професионално-техническо училище по автотранспорт и започва да подготвя кадри и за ДАП гр. Омуртаг. От 1968 година училището вече прераства в Средно професионално училище по автотранспорт „Петър Иванов” и се обучават ученици в 10 паралелки.

Десетки са преподавателите в училището през изминалите 50 години, но е необходимо да се споменат и директорите, които с усилията на целия педагогически колектив подготвят кадри за по-добра реализация на пазара на труда:

1. Стефан Стефанов;
2. инж. Здравко Игнатов;
3. инж. Атанас Дончев;
4. Цветан Павлов;
5. Донка Василева
6. инж. Генчо Генков

Начало: 1973г.

На 15.09.1973 година със Заповед на Министъра на леката промишленост отваря врати СПТУ по текстил и облекло. Сградата, в която първо се помещава училището е на първо основно училище, а практиката се провежда във фабрика „Никола Станчев”. С всяка изминала година се увеличава и броят на паралелките. От учебната 1977/1978 година на училището е дадена сградата на бившата болница, която трябва да се реконструира и пригоди за нуждите на учебния процес. През тази учебна година се дава правото на училището да носи името „Добринка Миленкова“.

До 1999 година в училището са работили 98 учители, над 60 служители, под ръководството на директорите:

1. инж. Пенка Мънгърова;
2. инж. Зорка Божидарова;
3. Румяна Смилкова

Обединение: 2000г.

Със Заповед № РД 14-122 от 14.06.2000 година, обнародвана в Държавен вестник бр.54 на Министъра на образованието и науката СПТУ по транспорт „Петър Иванов” и СПТУ по текстил и облекло „Добринка Миленкова” се преобразуват в СПТУ по транспорт и лека промишленост. Колективът на училището с директор **инж. Генчо Генков** започва новата учебна година с четиринадесет паралелки – седем в направление транспорт и 7 в направление лека промишленост

На 07.04.2003 година със Заповед РД 09-332 на министъра на образованието и науката СПТУ ТЛП се преобразува в **Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост.**

През същата година е проведен конкурс за емблема, лого и знаме на Професионалната гимназия.

СПЕЦИАЛНОСТИ

В ПГТрЛП, град Омуртаг обучението се осъществява в шест професионални направления:

- Моторни превозни средства, кораби и въздухоплавателни средства, в специалността „Автотранспортна техника“;
- Електротехника и енергетика, в специалността „Електротехник“;
- Дизайн, в специалността „Моден дизайн“.
- Социални дейности, специалност „Социална работа с деца и семейства в риск“
- Фризьорски и козметични услуги, специалност „Фризьорство“
- Машиностроене, металообработване и металургия, специалност „Машинен техник“

С много любов, ентузиазъм и упоритост училището се разраства и модернизира.

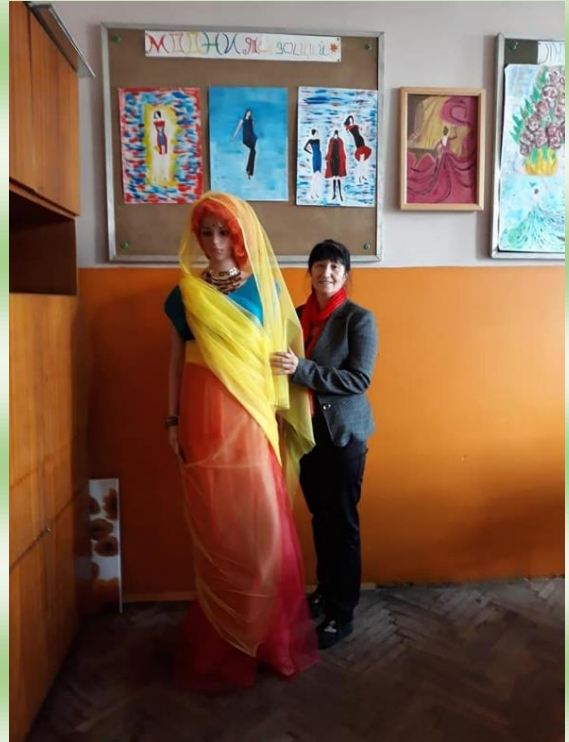

ПЪТ КЪМ утвърждаване.....

И ДОКАЗВАНЕ.....

Награди и отличия...

Учители, служители, ученици – единни в духовност и познание...

Професионални умения и квалификация на поколения преподаватели...

55 години – с пулса на времето!

Признание...

Наградени ученически есета

РИЛА- НИЕ ЖИВЕЕМ ТУК

Рила е велика планина, прелестна земя. Всичко в нея е толкова истинско, така красиво изваяно от природата. Веднъж стъпил на нея, човек не може да не усети величието ѝ под нозете си и да поиска с цялото си сърце да се върне отново и отново при нея. Вървиш из пътеките и, хълмове, върхове, низини и долини на реките и поточетата ѝ. Обединява в себе си толкова различна растителност – от топлите липи, явори и дъбове, до зелените борове, ели –чак до клековете, тревичките, цветята и мъхестите камъни. Гледката е невероятна откъдето и когато , и да я погледнеш.

Иска ти се да я погълнеш с поглед, сърцето ти казва да успееш да запаметиш в съзнанието си всичко.

Тази необятна красота те изпълва до всяка клетка от съществуването ти – кара те да викаш и крещиш, да скачаш, да пееш, да плачеш и да се смееш. Усещането да чувстваш всяко камъче под краката си , да чуваш водата от малките поточета и водопади по лицето и ръцете си.

Все едно си в ядрото на Рила , в центъра на Вселената.

Пречиства се душата ти – всичко мръсно в теб „излиза” и тази естествена красота те прави по- добър, кара те да оцениш истинските неща в живота; изпитваш огромна любов към природата , към България. До такава степен, че си готов да се откажеш от всичко друго, заради каузата да върнеш славата на страната си.

Всеизвестно е по целия свят, че най-красивата природа е в Швейцария и България – Рила планина!

Надежда Емилиева Димитрова - 12 а клас

Лесно ли е да си млад?

Днешните деца са по-различни от поколението на своите родители-обобщават обикновено по-възрастните, когато стане дума за младите. И са прави. Със сигурност е трудно да си млад в едно общество, където младостта означава непълноценност, в което младият човек е възприеман като незрял и трябва да бъде поучаван непрекъснато. Вмешателството в живота на младите хора е голям проблем. Това ни кара, макар и да не сме прави, да отстояваме собствената си позиция. Аз не искам да ме поучават. Искам да се уча от грешките си. Днес младите хора живеят в среда, където се задълбочават социалните неравенства, а различията в материалния стандарт се изживяват изключително болезнено. Освен това, те нямат защитни бариери срещу демонстрираната страна на благополучието. Младите хора се стремят винаги да са в крак с модата, да се обличат стилно и предизвикателно, но всеки ли има финансовата възможност?

Днес всеки младеж има изграден свой имидж и индивидуалност. Всеки се стреми да бъде различен и да се отличава от останалите. В днешно време младите се вълнуват от заведения, кафенета и интернет зали. Вече почти никой не се интересува от литература, от книги и прочие.

Любопитно е да погледнем отстрани портрета на младите хора. Те са избухливи, агресивни, неконтролируеми и да си имам такъв въщи сигурно е истинско изпитание. Аз не бих могъл да кажа с точност какво е това чувство, но съм се опитвал да се поставя на мястото на родителя.

Пред съвременните млади хора има толкова много изкушения. В това число се намирам и аз. Нашето поколение просто е безразлично към всичко. Някои от нас-тийнейджърите, съвсем не осъзнават целта на живота. Те искат само да се забавляват като ходят на нощни дискотеки, заблуждавайки се, че ще заприличат на възрастните. Но те не осъзнават, че животът е един и трябва да се изживее пълноценно. Може би под пълноценно те разбират, че трябва да опитат от всичко. С течение на времето обществото се е променяло и продължава да се променя. Мислите, чувствата и нагласите на хората в него също претърпяват значителни промени. Но най-засегнати от тази промяна сме ние-младите хора.

Аз съм осемнадесетгодишно момче, което също е привлечено от удоволствията на съвременния живот и мога съвсем отговорно да заявя, че съвсем не е лесно да си млад.

Никола Йорданков Димов 12а клас

Защо бих емигрирал от България или защо не?

Проблемът с емигриралите българи в днешно време е много задълбочен. Все повече български граждани избират да живеят извън страната ни. Защо е така? България губи много от способното си население, губи своето бъдеще. Повечето хора емигрират, защото тук и сега няма реализация за младото поколение.

Трудно ми е да реша дали бих емигрирала от България или не. Може би съм във възраст, в която не мога да мисля така трезво, както мислят улегналите възрастни. Ако емигрирам, то ще бъде само за да намеря повече бъдеще и да осигуря живота на своите деца. Но не е никак лесно да бъдеш емигрант. В един момент носталгията настъпва и става много трудно, защото чужбина дава материална реализация, но всичко духовно от родината започва да липсва. Всички роднини и близки, които са останали там, народната кухня, всяко кътче, дори и родният въздух са толкова далеч и така желани. Винаги е в сила правилото, че усещаш липсата на едно нещо, когато го загубиш. Когато се размисля, по-вероятно е да остана да живея тук. Падам си доста родолюбива и може би се чувствам длъжна да бъда в родината си защото моите корени са тук и следователно бъдещето ми е тук. Наистина реализацията на младите българи е трудна, но човек, когато поиска нещо, може да го постигне. Имам и надежди, че животът на средностатистическия българин ще се оправи. Когато дойде време да се реализирам и да създам поколение, България, като член на Европейския съюз, ще даде възможност на моите деца да живеят по-добре.

Почти напълно съм сигурна, че ще прекарам живота си тук, че искам да живея тук, въпреки всичко и всички. Нямам намерение да емигрирам. Според мен е нужно да има повече млади хора, които искат да живеят в България, защото начинът да се справим с проблемите не е да бягаме от тях. Трябва да останем и да се справим с проблемите, да върнем гордостта на нашата родина България.

Аз оставам. А вие?

Гласовете на учениците

Елис Хасанова 12а клас

Всички ние влизаме като малки деца в училище и излизаме като големи хора, готови да продължим напред и да постигнем своите цели в живота. То (училището) е като втори дом за всеки един от нас. Прекарваме повечето си време там със съучениците си, с учителите в търсене на нещо ново и полезно. Може да се каже, че училището е всичко което помага на едно дете за да стане човек, а след години и родител. То е нашият учител към опознаването на истинския живот.

Училището това са приятелите, които помним цял живот. От тук започва пътеката на истинските приятелства, защото преживяваме заедно радостите от успехите, страха от провала, изграждаме взаимното си доверие, изживяваме първите трепети на любовта, първите разочарования. Това е мястото, където израстваме като личности.

Образование е това, което остава, когато забравим всичко, което сме научили в училище.

Три пътя водят към знанието: пътят на размишлението това е най— благородния път, пътят на подражанието- това е най-лекия път, и пътят на опита това е най-горчивият път. На добър път!

Гласовете на учениците

Расим Расимов 9б клас

За мен училището е безценно и не може да се сравни с нищо. То е много важно за развитието на всички ни. Знанията, които ни дава, и начинът, по който ни обогатява, е неописуем. Самият аз, когато съм на училище, се чувствам одухотворен и свободен. Тук разбрах, че личността на човек зависи от хората около него, от родителите, от учителите. Моят баща е възпитаник на това училище и аз съм убеден, че съм направил правилния избор да уча именно тук, в Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост. Но не е ли животът най-доброто училище за всеки от нас? Народът е казал; „Човек се УЧИ докато е жив.“ Което изключва виждането, че събираме знания от уроците единствено в класната стая от понеделник до петък. Тук ни учат и да обичаме, да различаваме доброто от лошото, красивото от грозното. Това го научава всеки сам за себе си, въз основа на житейския си опит и основните знания, които са му дадени в училище

През май 2019г. нашето училище навършва 55 години, с което доказва непреходността на постиженията си. Днес много от тези, които са прекрачили за първи път прага на училището, започвайки да пишат неговата история, са вече и негова гордост.

Опазването на българския дух и традиции свързва поколенията ученици и учители от създаването на училището до днес и е пътят към утрешния ден!!!

Адрес:
обл. Търговище
п.к.7900, гр. Омуртаг
Индустириална зона,
ПГ по транспорт и лека
промишленост

Телефони:
Директор: 0605/622-17
0877911310

e-mail: pg_tlp@abv.bg
<http://www.pgtlp.eu>